

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 4 2020

LEDARE SÅ GÖR SKOLKAPITALISTERNA PROFIT PÅ FÖRORTENS BARN

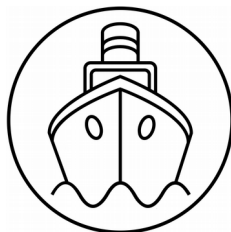
Tankesmedjan [Balans](#) fortsätter förtjänstfullt att granska marknadsstyrningen av svensk skola, som har förödande effekter på likvärdighet, kunskapsresultat och arbetsmiljö. I ett aktuellt [inlägg](#) tar Marcus Larsson på Balans vid där Lotsen slutade i en tidigare artikel om Viljaskolan som fått godkännande att öppna i Angered. Viljaskolan är av särskilt intresse för socialdemokrater då två av bolagsmännen är tidigare S-politiker med kommunfullmäktigeuppdrag i Göteborg respektive Kungsbacka.

Friskolekoncerner har tidigare förknippats med socioekonomiskt starka områden, friskolor för rika barn. Det finns dock goda möjligheter att göra vinster även i förorten. Resonemangen bakom detta utvecklas i Marcus Larssons bok *De lönsamma*. Den politiska viljan att öka likvärdigheten i skolan (den likvärdighet som just friskolereformen bidrog till att förstöra) har lett till att kommuner ofta ger skolor med elever med sämre socioekonomisk bakgrund extra resurser.

Tanken med extra pengarna är att skolor i utsatta områden får kompensation för att det är svårare och mer resurskrävande att bedriva undervisning på en skola där alla elever har utländsk bakgrund, där en tredjedel av eleverna dessutom är nyinvandrade och där de allra flesta kommer från familjer med låg utbildning och med låga inkomster. Det socioekonomiska tillägget kan dock inte ta hänsyn till skillnader i föräldrars engagemang för sina barns skolgång. Även bland föräldrar med låg utbildningsnivå och med låga inkomster finns skillnader i vilket ansvar man förmår att ta för sina barns utbildning. Genom att rikta sin marknadsföring mot de föräldrar som är mest motiverade att stötta sina barn i sin skolgång blir det en win-win för friskolebolagen. Man får de ”duktigaste” eleverna men får samtidigt maxad ersättning på grund av socioekonomiska tillägg. I Göteborg har nordost tidigare präglats av kommunala skolor. De friskolor som funnits har varit uttalat religiösa eller med arabisk inriktning.

Dessa skolor har ofta haft överraskande goda betygsresultat sett till elevunderlaget. Den höga nivån av elever som klarar kunskapsmålen kan till viss del bero på glädjebetyg men beror troligen också på att de föräldrar som valt dessa skolor varit mer engagerade i sina barns utbildning, och valt på grundval av skolornas inriktning (i alla fall på papperet) mot studiero och disciplin. Marcus Larsson beskriver på bloggen att gemensamt för alla skolkoncerner Balans granskat, är att kommunikationen riktas till elever med föräldrar som vill vara med och ta ansvar för sina barns skolgång: *”Viljaskolan är inget undantag. Ansvar i sig är inget fel, det är bra med föräldrar och elever som tar ansvar, men effekten blir att det främst kommer att vara de lönsamma eleverna i stadsdelen Angered som söker sig till Viljaskolan. Lönsamma elever innebär att Viljaskolan kommer att göra vinst, en vinst som enligt Patrick Gladh ska användas till att starta nya skolor.”*

En sak är säker, skolmarknaden i Göteborg förändras i detta nu. De kommunala skolorna i nordost kommer få det ännu tuffare än idag när de mest drivna eleverna, de som medför goda kamrateffekter, försvinner därifrån till förmån för den nya skolan profilerad mot elever med den rätta Viljan.

LEDARE

EN KORTSIKTIGT HÅLLBAR MIGRATIONSPOLITIK

Migrationskommittén släppte nyligen sitt [slutbetänkande](#) ”En långsiktigt hållbar migrationspolitik”. Det är ett gediget och genomarbetat betänkande som presenterar en rimlig och välavvägd kompromiss när det gäller utformningen av svensk migrationspolitik.

På en övergripande nivå kan betänkandets förslag förenklat sägas innebära att den tillfälliga lagens inriktning permanentas. Även om det finns många enskildheter att anmärka på och det sannolikt kommer att behövas en hel del justeringar av regelverket även framöver så är det likväl mycket glädjande att kommittén kunnat nå så här långt. Läget är nämligen pressat. Den 19 juli 2021 löper den tillfälliga migrationslagen ut och Sverige återgår, om inget görs, till den extremt liberala migrationspolitik som regeringen Reinfeldt tillsammans med Miljöpartiet la grunden för 2011.

Trots att det numera bara är de mest radikala liberalerna inom MP och V som stödjer en återgång till de gamla regler som orsakade den största migrationskrisen i landets historia så har det inte gått att hitta en stabil parlamentarisk majoritet för en ny, realistisk migrationspolitik. Orsaken är uppenbar: Moderaterna vill helt enkelt inte komma överens. Hela deras nuvarande taktik går ut på att

upprätta en blåbrun axel i svenskpolitik och då kan man inte, lika lite som SD, kompromissa i migrationsfrågan. Vindflöjeln Ulf Kristersson, som engagerat propagerade för fri invandring när han var ordförande för MUF, böjer sig nu istället baklänges för att hålla Jimmie Åkesson på gott humör.

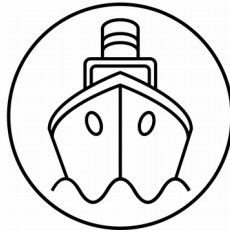
Som vanligt får därför Socialdemokraterna ensam gå in och ta ansvar när alla andra partier prioriterar salongsradikalt posering och spelteoretiskt positionerande på sina respektive kanter. Det är sålunda bara Socialdemokraterna som står upp för alla förslag i Migrationskommitténs slutbetänkande, även om det finns majoritet för varje enskilt förslag som läggs fram.

Förhoppningsvis lyckas Stefan Löfven ändå lotsa detta förslag i hamn. Behovet av en ”långsiktigt hållbar migrationspolitik” är nämligen akut efter ett 2010-tal av extraordinär immigration. De senaste tio åren har antalet utrikesfödda ökat med över 50 procent och idag är mer än två miljoner invånare utrikesfödda. De stora och snabba demografiska förändringar som 2010-talets immigration inneburit har haft en enorm påverkan på en rad samhällsområden, inte minst bostadssektorn, skolan och arbetsmarknaden, och kommer att

fortsätta ha omfattande samhällspåverkan under många decennier framöver.

Tack vare den tillfälliga migrationslagen har asylmottagandet minskat påtagligt sedan 2016 men samtidigt har anhöriginvandringen och arbetskraftsinvandringen ökat drastiskt, vilket gjort att immigrationen fortsatt ligger på en mycket hög nivå. 2019 beviljades nära 120.000 uppehållstillstånd, vilket är det femte högsta antalet någonsin i svensk historia. Som LO flera gånger påpekat så är en stor del av arbetskraftsinvandringen helt uppenbart illegitim och en smitväg för andra typer av migration. Trots detta så kämpar de borgerliga partierna med näbbar och klor för att stoppa en rimlig reglering av den och genom JÖK:en förhindrade man dessutom migrationskommittén att arbeta med frågan. Någon verkligt ”långsiktigt hållbar” migrationspolitik är tyvärr utesluten så länge Sveriges extremt liberala regler för arbetskraftsinvandring ligger fast.

Förr eller senare kommer det att bli nödvändigt att en gång för alla göra upp med de liberala rättighetsfilosofiska grundantaganden och inneboende motsägelser som vår nuvarande lagstiftning utgår ifrån. Den materiella verklighetens realiteter i

form av geopolitiska kriser, klimatförändringar och informations- och transportteknologiska innovationer kommer att tvinga oss till det. Men tills dess är denna migrationspolitiska kompromiss en godtagbar tillfällig lösning på en några av de mest akuta problemen.

Miljöpartiets kommittéledamot Annika Hirvonen Falk argumenterar i sin reservation för att ”kärlek är det finaste som finns”. Det är det naturligtvis lätt att hålla med om, men det får nog ändå sägas vara en ganska bräcklig grund att bygga en rationell migrationspolitik och ett välfungerande demokratiskt välfärdssamhälle på. Det senaste decenniets okontrollerade immigration har inte heller i första hand drabbat kärleksfulla miljöpartister. De som fått betala det högsta priset är ofta just immigranterna själva. Det är de som får bo hopträngda i tillfälliga boenden, betala ockerpriser för att få en smutsig madrass att sova på och utnyttjas på farliga svartjobb.

Det är deras barn som hamnar i skolklasser där ingen har svenska som modersmål, som inte kan göra läxorna för att det inte finns någon plats hemma och som ser kamrater hamna i gäng eller bli radikaliserade. Det är de som inte kan sova på grund av polishelikoptrar eller får sitt vardagsliv kringskuret av kriminella gäng, klaner och moralpoliser.

Vi socialdemokrater har ett särskilt ansvar gentemot dessa människor. Vi är faktiskt skyldiga att ta deras problem på allvar och inte överge dem, även om det innebär att vi får kavla upp ärmarna och ta tag i en hel del obekväma frågor. Det är bl.a. därför vi socialdemokrater i Göteborg har drivit på för att få ett stopp för EBO, även om det innebär att vi blir utmålade som rasister av våra lokala vänsterpartister.

En rimlig migrationspolitik kommer självklart inte i sig att lösa alla de problem som immigranter i utsatta områden lider av men det är en helt nödvändig förutsättning om man inte ska fortsätta att förvärra problemen. Så länge migrationen, inklusive arbetskraftsinvandringen, inte är ordentligt reglerad så kommer det att vara svårt att få någon ordentlig effekt i de sociala satsningar som behöver göras.

Behovet av en realistisk svensk migrationspolitik har ytterligare förstärkts av det förslag till ny europeisk migrations- och asylpolitik som Ylva Johansson nyligen presenterade. Förslaget kommer, om det blir verklighet, troligen innebära att många fler migranter kan avvisas i ett tidigt skede, vilket naturligtvis är helt rimligt med tanke på att en stor majoritet av asylsökande idag inte har några förutsättningar att faktiskt få asyl.

Samtidigt så ger det också större möjlighet för de EU-länder som inte vill ta emot migranter att slippa göra det, vilket onekligen ökar risken för att den stora snedfördelningen av mottagandet inom EU kommer att kvarstå även i framtiden. Dessutom finns ju också risken att ett flertal EU-länder fortsätter som hittills och helt enkelt bara struntar i EU:s lagar och regler och gör vad de känner. Oavsett om Ylva Johanssons förslag genomförs eller ej och oavsett om den halvt havererade EU-skutan fortsätter sjunka eller mot förmodan rätar upp sig, så är det uppenbart att Sverige kommer att behöva ha en tydlig och rimlig migrationspolitik som klarar av att stå på egna ben.

Som den svenska partipolitiken gestaltar sig för tillfället är det dock svårt att se någon seriös kraft utöver socialdemokratin som klarar av att forma en sådan. Vänsterliberalerna i V och MP är för upptagna med fria fantasier och fraseradikalism, högerliberalerna i C och L har fastnat i något slags Timbroseminarium från 1980-talet och M och KD är helt bergtagna av tonerna från SD:s hundvissla.

Ensam kvar står socialdemokratin. Det hänger på oss, som vanligt. Den [rapport](#) från Tiden som vi uppmärksammade i förra Lotsen är en bra början. Låt oss sätta igång!

KALENDARIUM

Det rådande världsläget har gett oss många bekymmer, men också en del knuffar mot förnyelse och experiment. I höst startar S-akademiker, S i Centrum och Socialdemokratiska föreningen ett samarbete om en serie virtuella möten, där vi lyssnar på och diskuterar med intressanta gäster från hela landet.

Mötena sker via appen Zoom och är tänkta att hålla på en till en och en halv timme och ge oss välbehövlig stimulans och idéer för fortsatt verksamhet i rörelsen. Det kommer att ges goda möjligheter att ställa frågor till gästerna, så förbered gärna sådana. Mötet är öppet för alla som är eller är intresserade av att bli medlemmar i våra föreningar.

Länk till mötena:

<https://zoom.us/j/69150110784>

*

Torsdag 15 oktober 2020

18:00–19:30

Maja Fjaestad - Statssekreterare i socialdepartementet

*

Onsdag 21 oktober 2020

18:00–19:30

Payam Moula - Redaktör för Tiden

*

Onsdag 28 oktober 2020

18:00–19:30

Ulrika Lorenzi och Peter Gerlach - Utredare och ekonom på LO

*

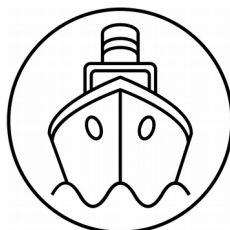
S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karleby klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström, *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

KEYNES OCH KLIMATET

Den fackliga tankesmedjan Katalys har nyligen gett ut en intressant liten text kallad [”Klimatkeynesianism nu”](#) författad av utredaren Kalle Sundin. Den omnämns som en ”rapport” i presentationen men det rör sig snarare om en kort pamflett av den typ som var vanlig inom arbetarrörelsen i början av förra århundradet.

”Klimatkeynesianism nu” presenterar kortfattat ett uppfordrande program för en socialdemokratisk klimatpolitik som tar tydligt avstånd från den individualistiska livstilsliberalism som ofta dominerar klimatdebatten och istället förespråkar en klassmedveten och strukturreformistisk ansats i klimatfrågan. Här handlar det alltså inte om symboliska skatter på plastpåsar eller moraliska påbud om flygskam utan istället om kraftigt ökade offentliga investeringar i teknologisk utveckling för en fossilfri framtid.

I förgrunden står stora satsningar på en utbyggd järnvägstrafik i landet. Inte bara nya höghastighetsbanor utan även nya stambanor och förbättrat underhåll. Andra idéer är utvecklandet av elvägar för godstrafik, stöd till omställningen av industrin, arbetsmarknadspolitiska program, upprustning av kraftnätet och större offentlig kontroll över elnäten.

”Klimatkeynesianism nu” stakar ut en lovande linje för en klimatpolitik som vill röra sig bortom tomma gester, poserande och frasmakande. Läs den!